

Ο ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ

Μ' ἐλαφρὸ στὸ κεφάλι μου κοῦκκο,
μὲ καδέρα στὴ μέση χρυσοῦ,
μὲ βελούδινο μαῦρο σουρτουκο
λωποδυτῆς φωνάω—Τίς εἶ;

Χαραυγὴ, μεσημέρι καὶ βράδυ
ὄπου τρέχεις, διαβάτη μου 'σὺ
κ' ἐγὼ τρέχω μαζὶ σὰ ζαρκάδι
καὶ πιστὸς σὲ φυλάττω—Τίς εἶ;

Ἄν ρωλοῦ χρυσὸ διακρίνω
—ἀχ ποὺς ψεύτης ρολόγια μισεῖ—
σοῦ τ' ἀρπάξω εὐθύς, καὶ σ' ἀφίρω
μ' ἀνοιγμένο τὸ στόμα—Τίς εἶ;

Οὐρανὸς γαλιάρος ἀπὸ πάνω,
τρέμ' ἢ πούλιμ' στὸ πλάϊ χρυσοῦ,
κοττες, γάλλους ἐγὼ συλλαμβάνω
καὶ κλητῆρά δὲν βλέπω—Τίς εἶ;

Μὰ κ' ἂν τύχη κανένας στὸ δρόμο
—Ἄλτ! τοῦ λέω, βλαμάκι μ' ἐσὺ,
πάρ' αὐτὰ τὰ μισὰ εἰς τὸν ὄμο
καὶ μὴ χάρισαι—Τίς εἶ;

Ὅμως πέτε μ' ἀξίζει τὸν κόπο
καὶ σκοτούρα γρόνθας περισσή;
Σ' ἐνα τέτοιοτε κλέφτικο τόπο
λωποδυτῆς ἂν ζοῦνε—Τίς εἶ;

Ο ΠΡΩΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΙ

Εἰς τὴν λιμώττουσαν δι' εἰδήσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δημοσιογραφίαν φιλοστόργως ἀπὸ τινων ἡμερῶν παρέχει συχνὰς τοιαύτας ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ τῶν καθημερινῶν ἐκδρομῶν του. Δὲν εἶνε πολὺς κέρως ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἀλλολλήρους συνεζητεῖτο ἂν ὁ κ. Τρικούπης μετέβη εἰς Ἑλευσίνα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πελοποννήσου, ἔπειτα ἂν θαυπάγη ἢ ὄχι εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Θεσσαλικοῦ καὶ πόρρω ἀναγγέλλεται καὶ διαφεύδεται ἐξ ὑπαμοιβῆς ἂν μετέβη εἰς Μεγάρα ἢ ὄχι καὶ σχεδὸν δὲν εἰξεύρομεν καλὰ καλῶ ποῦ εἶνε. Οἱ Καίριοι ἰδυσανασχετοῦσι διὰ τοῦτο καὶ δὲν εὐρακουνεῖς ὁ λόγος τῶν τοιοῦτων ἐκδρομῶν. Καὶ ἐν τούτοις εἶνε τὸν εὐνοῦτος. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς βεβαρυμένος ἀπὸ διετῆ καὶ πλέον συνεχῆ ἀναμορφωτικῆν ἐργασίαν ἔχει ἀνάγκην πλέον καὶ νὰναπαυθῆ ὀλίγον καὶ νὰ εὐρῆ ἀνάψυχῆν τινα ἀπὸ

τῶν κόπων τοῦ ἐπαχθοῦς ἀξιώματός του. Ἡ ἀνάγκη αὕτη πολυλάκις πρέπει νὰ τῷ ἐπῆλθε μέχρι τοῦδε. Ἄλλὰ δὲν ἀπεφάσισε νὰ φήσῃ τὰς Ἀθήνας μὴ εὐρίσκων τὸν κατάλληλον διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν κυβέρνησιν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀπουσίαν του. Ἄλλ' ἡ ἀξιοπρεπὴς παρουσία τοῦ κ. Λομβάρδου τελευταῖον ἐν Θεσσαλίᾳ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως τῷ ὑπέδειξε τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον. Ἦτο πλέον βέβαιος ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος διαμένων ἐν Ἀθήναις ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ἐπ' ὀλίγον κάλλιστα, ἀφοῦ ἄλλως τε ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ τὸ βάρος τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν τριῶν ἀνεψιῶν του. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης ἐπέδωθη εἰς ἀλλεπαλλήλους ἐκδρομὰς καὶ διασκεδάσεις καὶ καθ' ἡμέραν τοιαύτας σκέπτεται καὶ διοργανίζει, ἢ δὲ κυβέρνησιν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν τριῶν ἀνεψιῶν του.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου:

Ἀναγινωσκόμεναί εἰσι Ἀθηναῖκαί συναδέλφοι ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρόνουμένῳ ὅτι οἱ ἀναγνώσται τούτων θέλουν εἰπεῖν ὅτι ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς ξεφυτρώνει τοὺς λαποδυτὰς ὡς μανιτάρια, ὥστε διὰ νὰ τοὺς ἐξορίσῃ μία ἀστυνομία πρέπει νὰ ἔχη ἐρογάτας μέχρις ἑκατομμυρίου εἰς τὰς διατάγας τῆς.

Ἐκ τῆς Σταθμικῆς Πλάστιγγος Αἰγίου:

Προχθὲς εἰς χωρίον Λόγκον ἐξ ἀπροσεξίας ὁ Σ. Κ. ἐφόνευσε διὰ περιστροφῆς τὸν συγχωρῖόν του Ι. Δ. Τὸ θλιθερὸν τοῦτο συμβῆν συνεχίησε τὰς καρδίας πάντων, ἕνεκα τῶν προηγουμένων συχῶν πρὸς ἀλλήλους περιπτώσεων καὶ ἀδελφικῶν φιλημάτων.

Ἐκ τῆς Ἐποχῆς Πατρῶν:

Ὁ κ. Γ. Ρ. χάριν τῆς εὐρησίας του προσεκάλεσεν ἅπασαν τὴν φιλαρμονικὴν μουσικὴν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μπίστη διευθυνομένην ὅπως παιανίσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὅτε περιελθὼν τὸ φοβερὸν τοῦτο γεγονός εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ κ. Ἀστυνομοῦ, ἔσπευσε μετὰ πολυπληθοῦς κουστωδίας ἀστυνομικῶν κλητῆρων νὰ ἐκδηλῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ρ. τοὺς μουσικοὺς, φθάσας θμως μέχρι τῆς αὐλαίας θύρας ἔκρινε φρόνιμον νὰ κοῦσῃ πρῶμαν καὶ νὰ ἀναβῆν ἔξωθεν τῆς οἰκίας, μέχρις ὅτου ἐξεληθόντες περὶ τὴν μεσημβρίαν οἱ μουσικοὶ ἐπευψεν εἰς τὸ κρατητήριον καὶ τινὰς αὐτῶν ἔδειρε.

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ Ἀχελῷου Ἀθηνῶν:

Τὸ δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐφημεροῦσιον τοῦτο σύγγραμμα μου βαπτιζόμενον ἐντὸς τῶν ὀκτῶν μου λαμβάνει τὸ ὄνομα «Ἀχελῷος».

Ἐκ τῆς Θεσσαλίας Βώλου:

Περὶ δὲ τῶν ἐπιτυχιῶν κατὰ τὰς τελευταίας παραστάσεις τοῦ δράματος ὁ Ὀθέλλος καὶ τῆς Μαρίας Ἰωάννας ἡτὸ τι ἔκτακτον ἢ πλήρη ἐπιτυχία τῶν διακεκριμένων κληρῶν τε καὶ κυρίων, λυποῦμαι ὅτι δὲν εὐνοῦται νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ σήμερον τὸ ὑποσχεθὲν θεατρικὸν δελτίον ἕνεκεν ἐλλείψεως χώρου.

